

Vergaderjaar 2017–2018

31 288

Hoger Onderwijs-, Onderzoek- en Wetenschapsbeleid

Nr. 638

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 12 juni 2018

Zoals de commissie OCW verzoekt in haar brief van 29 maart jl., reageer ik hierbij op de brief van het Interstedelijk Studenten Overleg (ISO) en de Landelijke Studentenvakbond (LSVb) m.b.t. de voortgang van het experiment flexstuderen.

ISO en LSVb brengen in hun brief het in september 2017 gestarte experiment flexstuderen onder uw aandacht en wijzen op enkele zaken die zij als knelpunten voor de optimale uitvoering van het experiment zien. Zij benoemen in dat kader de beperkte deelname van instellingen aan het experiment, de onmogelijkheid voor eerstejaars- en deeltijdstudenten om deel te nemen en de extra kosten van het experiment voor studenten.

ISO en LSVb zijn bij de voortgang van het experiment flexstuderen betrokken doordat zij zitting hebben in de begeleidingscommissie van het onderzoek dat wordt uitgevoerd naar het experiment. De LSVb was daarnaast ook nauw betrokken bij het vormgeven van de wet- en regelgeving die het experiment flexstuderen mogelijk maakt.

Ik ga hierna kort in op de punten die door ISO en LSVb in hun brief naar voren zijn gebracht.

Op dit moment doen er vier instellingen mee aan het experiment flexstuderen. Zoals ik eerder in reactie op vragen van het lid Tielen (VVD) heb aangegeven (Aanhangsel Handelingen II 2017/18, nr. 1957), ben ik bereid om een extra instroommoment te creëren mocht blijken dat er andere instellingen geïnteresseerd zijn in deelname aan het experiment. Dat vergt wijziging van de algemene maatregel van bestuur die het experiment mogelijk maakt.

Zoals de studentenbonden schetsen, kunnen alleen studenten die hun propedeuse behaald hebben en geen negatief bindend studieadvies hebben behaald, deelnemen aan het experiment flexstuderen. Deze voortgangseis is opgenomen omdat de doelgroep van het experiment flexstuderen uitdrukkelijk bestaat uit voltijdstudenten in een diplomagerichte opleiding. Zo wordt gewaarborgd dat de studenten die deelnemen aan het experiment al enig studiesucces hebben behaald en binding hebben met de instelling. Het experiment is niet bedoeld voor studenten die een aantal losse vakken willen volgen. Voor hen bestaan alternatieven in het private of contractonderwijs. Ik zie geen redenen dit te herzien.

ISO en LSVb stellen in hun brief ook dat het goed zou zijn om deeltijdstudenten te laten deelnemen aan het experiment. Zoals hierboven aangeven, is het experiment flexstuderen uitdrukkelijk bedoeld om te onderzoeken of deze vorm van flexibilisering leidt tot meer toegankelijkheid van voltijds onderwijs, en tot meer tevredenheid, juist bij studenten die hun voltijdse studie combineren met andere taken. Om te onderzoeken hoe het deeltijdonderwijs flexibeler kan worden, lopen er op dit moment al twee andere experimenten. Dat betreft het experiment met vraagfinanciering en de pilots flexibel hoger onderwijs voor volwassenen, waarin met leeruitkomsten wordt geëxperimenteerd. Introductie van flexstuderen in het deeltijdonderwijs zou een inbreuk maken op deze experimenten. Wel is het zo dat bij de tussentijdse monitor in het voorjaar van 2019, ook zal worden gezien of er lessen uit dit experiment getrokken kunnen worden voor het deeltijdonderwijs.

De 15 procent die de studenten in het experiment flexstuderen extra aan collegegeld betalen, volgt uit het voorstel van de LSVb uit 2014 «Het nieuwe leren is flexstuderen». Dat voorstel heeft mede gediend als uitgangspunt voor het huidige experiment. Ik vind het van belang om vast te houden aan die opslag op het collegegeld, omdat het tegemoet komt aan de mogelijke administratieve kosten die instellingen moeten maken. En ik wil voorkomen dat prijs een factor wordt die mede bepalend is voor hoeveel interesse er bij de verschillende instellingen is in het experiment. Daarom wil ik hier één lijn in trekken.

Ten slotte stellen ISO en LSVb dat flexstudenten in de statistieken te boek komen te staan als langstudeerders. Mocht worden besloten het experiment flexstuderen structureel in te bedden, dan wordt dit een aandachtspunt. Gegeven de beperkte omvang van het experiment en de monitoring ervan door het onderzoeksbureau, vind ik dit op dit moment geen probleem.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
I.K. van Engelshoven